

На теми тижня

Франція проти комунізму

Вибори ще не скінчені до органів місцевого самоврядування у Франції, принесли несподівані для многих висліді. Велику перемогу одержало Згромадження французького Народу ген. Де-Голя (Р.П.Ф.), сильну поразку зазнали МРП, соціялісти і почасті комуністи.

По ухвалі нової конституції 4-ої республіки, Де-Голь заявив, що новий устрій не зможе привести до стабілізації; що стабілізація неможлива ні без радикальної зміни конституції, ні без рішучої боротьби з сталінською партією комуністів у Франції. Многі аматори святого спокою, партія колишніх одоодумців Де-Голя, МРП., ще не стратили віри в спасінність методи політичних полатайків: затримати за всяку ціну об'єднання всіх партій, головово коаліції! МРП і соціялістів. Вони гадали, що механічне об'єднання ворожих собі духом партій врятує Францію; що втягнення комуністів стримає їх від саботажу державного апарату і від стремління до диктатури, та що взагалі, тишком-нишком, якось можна буде уникнути „останнього і р і ш у ч о г о, бою“ з більшевизмом. В ім'я доривочних ніби-то користей і чисто штучного, позірного об'єднання партій, замість нації, — наражали вони на катастрофу все майбутнє країни і режиму.

Висліді-хоч частинні-виборів, на щастя показали що полатайки політичні далекі духом настроєм французького народу. Цього останнього потягнуло до іншого об'єднання, не до „об'єднання“ асебда, рака й цупака з байки, лише до об'єднання довкола ясної, безкомпромісові ідеї, об'єднання нації понад голови партій. Показалося, що всупереч многим обсерваторам французького життя, пересічний план Дюран не лише журиться своїм садком і млинком, але й річами вищого порядку, як ратунок цілої нації від гангрени чужинської док-

трини, чи привернення Франції її давньої величи. Може усвідомив він собі теж, що серед того по-жару в домі божевільних, який влаштувало оте славне „об'єднання“, з димом піде і його садок... В кожному разі це великий поворот у французькій громадській думці, який можемо лише вітати.

Дав він рівнож цікаву науку, яким способом осягається об'єднання. Угрупування Де-Голя, вчора ще велике ніщо, нині збирає більшість голосуючих коло себе. Старі партії надокучили масам своїм вічним крутіством і нездарністю. Вибори муніципальні у Франції свідчать крім того що людям „золотої середини“ нема що робити там, де наближається остаточна розгара між комунізмом і силами йому рішучо і безкомпромісово ворожими.

Перемога партії Де Голя у Франції

Висліді ще не закінчених виборів до французьких установ самоврядування, показують для многих несподіване число голосів, отриманих Де-Голівським „Згромадженням французького народу“ (Р.П.Ф.). З 5 мільонів досі відданих голосів, ця група збрала майже 40%, комуністи — 29%, соціялісти — 15%, французький Респ. Рух міністра Бідо (МРП) — 10%, решта — 6%. Комуністи стратили до 15% голосів в 344 містах, включаючи Париж і Марсель; стількиж стратили й соціялісти; МРП стратила понад половину того, що мала досі. В столиці на 90 мандатів Р.П.Ф. Де-Голя здобуло 52.

Воєнний стан в Персії

В двох прикордонних з СССР округах Персії, заряджено воєнний стан. Деякі відділи армії пересунені на границю. Причиняє-ростуча пресія Советів в справі накидуваного Персії нафтового договору.

Полуднева Америка зриває дипломатичні зносини в СССР.

Дві Держави Полудневої Америки, Бразилія й Чілі зірвали дипломатичні зносини з Москвою. Причина — напастливі атаки московської преси на ті країни. В останні часи Бразилія повела остру політику проти сталінських комуністів в країні.

Плян „Малої Ради“ ООН. поборюваний СССР.

Советські делегати в Америці будуть бойкотувати плян Спол. Держав, навіть в його компромісовій відміні, запропонованій Англією, про „створення „Малої Ради“ ООН“, яка зробилаб цю установу більш рухликою і незалежною від більшевицького „вста“.

З надісланих статей

МИ ЦЕ РОЗУМІЄМО!

„Українська Трибуна“ містить лист, від українки що поїхала до Англії на працю. Ось що пише авторка листа: „Біда тільки з „нашими“. Їх тут скрізь багато. В Лондоні, де ми по приїзді з Німеччини, пристановились, вони нас прямо засипали пропозиціями правної оборони, позик грошей... А роблять вони це майстерно й дипломатично. Кажуть, що вони тут уже 20 років, із російськими емігрантами мусять числитись англійці... „Батюшка“ та якась „мадам“ що промовляли нашим дівчатам „до серця“ аж прослезилися, коли говорили про „свій народ та матушку Росію“. Авторка листа нарікає, що москалі вилловлюють податливі душі серед нашого брата, купують його молитвенниками та гарно виданими російськими книжками“.

Тема, яку заторкнула авторка в листі, не є маловажною, вона

Положення у Франції стає чимраз трівожніше. Комуністи розпочали явно-політичний страйк робітників комуністів.

Сталінське запевнення

Делегація членів Лейбор Партії до Сочі на Кавказі повернула назад. Знаний советфіл — проф. Лаский привіз запевнення від Сталіна, що Росія не хоче війни. Цілком певно, вона хоче дістати мирним способом половину Європи, Дарданелі і Персію, як без війни дістала від Гітлера Галичину, Балтику, Бесарабію і Буковину.

Сауді - Арабія в обороні Палестини

Король Ібн-Сауд, заявив, що Арабія в палестинській справі цілком підчиняється постанові Арабської Ліги. Джемаль-Гусейні, містоголово Арабського Палестинського Комітету, заявив ООН, що „з огляду на явний антагонізм 70 мільонів Арабів, як і соток мільонів народів Сходу, які підтримують арабів, маленька жидівська державка з мільоном людно-сти в центрі арабського світу, не має виглядів утримання“.

заслугує на обговорення. Не треба за своєю буденною та суспільною працею, забувати, що найголовніший ворог Вільної України, є російський імперіялізм, який діє всюди. На Україні він в червоному одязі, під новою маскою „советської демократії“ зі зброею в руках, в уніформі НКВД. винищує фізично і морально український нарід, і намагається знищити його Провід включно з УПАрмією. Тут на еміграції, знов під плащиком „білої матушки Росії“ різними відвідинами таборів, відправами Служби Божої, молитвенниками, книжками, позикою грошей і всякими іншими способами, він намається дістати нас знутри, щоб здеморалізувати і приспати українську національну свідомість, та підготувати ґрунт, на відбудову імперіялістичної білої Росії. Про це за всім треба пам'ятати, і не допускати щоб московський імперіялізм запускав свої коріння в українське життя на еміграції.

Дмитро Шалдій.

Про „хитрість малоросійську“

Людей „холодного розуму“ ви стрічаєте не лише тепер, а всякий раз, коли зривалася на ноги Україна в ім'я ідеї визволення. В 1943 р. „люди холодного розуму“ захвалювали „нову Європу“ і осуджували її противників. Між першою і другою війною, люди „холодного розуму“ думали, що на Наддніпрянщині нас врятує т. зв. українізація, а в Галичині - Маслосоюз і старостинські вибори. По революції 1917 р. люди „холодного розуму“ лляли зимну воду на розпалені голови „шовіністів“, запевняючи, що сдина дорога України — це єдиний фронт з „братною російською демократією“. А перед 1914 уважали національним шкідником того, хто висував жадання ширші від жадань рідної школи, хто радив готуватися до збройної боротьби з царською і з майбутньою демократичною Росією. Яким принципом мотивували вони свою політику? „Збагнути що в даній хвилині можливе і тому досягальне, а що неможливе“ хоч і бажане. Ось в чім була мудрість людей „холодного розуму“. Але якраз історія показала марність цієї філософії! Чому це так вийшло? Тому, що „розум“ цих людей ніколи не бачив за етикеткою — сути явища, за фасадом — змісту, за видимою зовнішністю — укриту дійсну суть, за даною хвилиною, — майбутнього.

Тому, що їх „розум“ совгався по поверхні явищ, не маючи сили проникнути в їх внутрішню істоту. З фальшивих заложень виходила й фальшива політика. Злапались вони на большевицьку „українізацію“ на „осягальне“. Чи вони виявили тим свій розум? Чи осягнули щось? Чи „українізація“ вела до національної, чи до большевицької України? Чи був розум в політиків „холодного розуму“, які горі обіцяли від українізаційного курсу? Напевно ні!

Підтримували Керенського. Чи був розум чіплятися живого трупа, що хутко нагло помер? Чи розумно було ллати зимну воду на український „шовінізм“ і „ксенофобію“, які масово ширилися на Україні? Чи легше потім було організувати відпиріввазі здемобілізувавши морально Україну, вивчивши наперед варід, що московські соціалісти „наші брати“ та що ніколи не сміє дійти до „братовбійної війни“ з ними? Напевно ні!

Чи було розумно перед 1914 р.

„глузувати з акції сепаратистів і самостійників, підтримуючи віру в силу і доброзичливість Росії? Чи було розумно бачити блиску фасаду імперії, її велитенську армію, поліцію, і не бачити за тим всім моральну гниль її провідної касты, дворянства, яка засуджувала всю будову на пеминучу смерть? Напевно ні!

Але їх розум бачив лише етикетку, вивіску, видиме-зовнішнє, ніколи — укриту суть річі, а це не дозволяло їм передбачати, що б там не було, ні укладати ясної програми.

Нарешті, в 1939 р. упрана одної соціалістичної партії, запропонувала большевикам „льоальну співпрацю“, бо так диктував „холодний розум“, бо тільки це було тоді „можливе“ й „осягальне“. Співпрацю при запровадженню сталінського православля чи колхозів? — бо якраз більше співпраця була можлива? Та вже кілька днів потім, тікаючи з Галичини, мали провідники партії час подумати, чи їх тактика „холодного розуму“ була осягальна, розумна чи глупа?

Тепер, як я вже згадував в минулій статті, люди „холодного розуму“ тішуться з хвилевого триумфу трьох держав, що сприяли протипартизанських „авантюризмів“; з того, що очистилося поле для передпокойової акції розумних людей... Чи вони справді думають, що їх політика крामарського розрахунку („з олівцем“) щось осягне, не для них, а для нації?

Погоня за „осягальним“ — це були наївні комбінації людей, що не бачили, вульгарно кажучи, далі свого носа. Вони базувалися на „статус кво“, а доба перевертала його догори ногами щокілька літ! Вони сподівалися м и р у, прийшов період війни! Вірили в вічну тривалість великих державних будівель, які при першій зударі розсипалися в порошок! Вірили гарним фразам, які показалися обманом! Вони пропагували програму сірої будешньої праці, дрібних осягнень, а доба виставляла на порядок дня великі концепції й великі перевороты! Іх ідеєю було порозумітися з кожною силою, особливо з російською, а ці сили ними нехтували.

Чому вони помилялися? Тому, що відлетіла від них справжня мудрість, яка дивилася в корінь явищ; яку мали, забуті ними, предки і якої не міг їм заступити сурогат „холодного розуму“. А т о р „Історія Росії“ писав:

„сдати овець з вовками на одній паркті, це є всупереч самій природі і здоровому розуму“. Коли б люди „холодного розуму“ знали цю природну мудрість, не зважали б вони на фасад, етикетки й обіцянки; знали б, що сутю розумної політики є, не намовляти вовків дати нам жити, не офірувати їм „співпрацю“, лише протиставити їм силу — свою: духовну, моральну і фізичну.

Вони думали, як Драгоманов: „націоналісти помиляються, він писав, коли думають, що націоналізм може жити щодня націоналізмом, завжди думати про „свою хату“; звичайний чоловік перш усього думав про те, яка хата, а потім уже, чи своя, чи нанята“. Певно, що треба думати про те, яка хата! Лише, що нанята хата завжди буде гірша, ніж своя, бо з нанятою господар вас завжди може викинути, або нестерпим в ній побут зробити. Хочби ви й запевняли йому „льоальне співжиття“. Не вигадка „авантюризмів“, а сама історія і сам противник наш ставляють нас перед питанням: ми або він.

Хтось-би сказав: та чиж та мудрість доступна очайдушним „авантюристам“? Ще й як! В своїй промові в Манчестері канцлер скарбу Далтон пригадав перші дні війни, по Донкерку. Коли, здавалось, всі сили земні спряглися проти осамітненої Британії, на нараді коаліційного кабінету виголосив промову Черчиль: „Ми мусимо битися до кінця, скільки б це не коштувало всіх і кожного. Коли довга історія нашого острова має скінчитися, то хай скінчиться не скорше, аж кожний з нас лежатиме на цій землі, затоплений власною кровію!“ „Такий — казав Далтон — був дух, яким він провадив нас, з яким ішла за ним уся країна, який прініс їй перемогу!“

А хто скаже, що в парі з цим „авантюризмів“ духом не ділала велика мудрість організатора британської істермоги? Знаний мислитель англійський кінця 18 в., Едмунд Берк казав на цю тему: „непогамована пристрасть не все йде в парі з хибним осудом. Дуже часто така пристрасть як раз стимулює глибоке розуміння річей, навіть помагає йому.“

Якраз отакі „очайдухи“, як Черчиль, Монгомери, Хмельницький, робили історію, ставали ве-

В. БРИТАНІЯ не видасть збігців Росії

„Манчестер Гвардіан“ доносить про засідання Правничого Комітету ООН в Дек Сокетс, в яком Велика Британія й Америка заперечили твердження московських сателітів, що пібито в британській і американській смугах Німеччини переховуються воєнні злочинці й квіслінги.

„Таймс“ звітує про це детальніше: Британійський делегат, сер Гартлі Шовкрос заявив, що Британія зробила все можливе, щоб відшукати в своїй смугі воєнних злочинців і віддати їх в руки справедливості. „Але ми не збираємося“, сказав він, „видавати осіб, яких по комедії судового процесу чекає правдоподібно смерть, і яких єдиний злочин є в тім, що є вони інших політичних поглядів“, ніж пануючий режим в їх країнах.

Процес Маню відложили

Часопіси доносять, що причиною відročення судової розправи над вождем румунської селянської партії, Маню, є селянство, яке пращило довіз продуктів на ринки, чим цілковито підважило урядовий „плян“ економічної стабілізації.

ликими дороговказами на шляху людскости чи нації. З їх „очайдушністю“, горячою уявою великої цілі, в парі ішла їх велика мудрість. І майже завше бракувало їй тим Санчам-Пансам „холодного розуму“, і зимного серця, які думали про дрібне „осягальне“, якого ніколи не осягали; про спокій у „чужій“ хаті, а яких твереза думка“ давалася дурити обіцянкам-цацанкам, гнилий фасаді чи фальшивій вивісці: які завше плутали політичну мудрість з духом дрібного комбінаторства або „хитрости малоросійської“. З тих людей „холодного розуму“ часто виходять великі люди до дрібних інтересів, але ніколи не виходять з них політики великого формату.

Нам захвалюють „насліддя“, якіми можуть похвалитися чехи“. Та що спільного має та нація-провінція з Україною, якій доля судила бути ривальною Московщини на Сході? Історична спадщина Києва, культурно-релігійна й політична, козащини, наше число і територія, поставили нас перед ділсною: бути великою нацією або жадною. І тількими „хитроцями малоросійськими“ з тої ділсною нам не звільнитися.

УПА В БОРОТЬБІ ЗА СВОБОДУ (Українська Повстанча Армія остається в Краю)

Український бельгійський часопис „Вісті“ (ч. 47 з 15. ч.м.) заміщує дуже цікаву кореспонденцію про УПА. Вісті подані в цій статті с свіжі і довірочні, бо походять від самих учасників дій УПА. Цю кореспонденцію айже в цілості передруковуємо.

Не втеча, а плянова акція

Бої Української Повстанчої Армії на терені Чехо-Словаччини внясновано як намагання УПА прорватися з оточення в американську зону Німеччини й Австрії. Мовляв, витиснена совєтсько-польськими арміями з українських теренів, УПА намагається врятуватися від знищення шляхом прориву та втечі з зайнятих Совєстами теренів. А тим часом воно зовсім не так.

Те, про що ми сьогодні читасмо в чужій пресі, це тільки відгуки плянної і вміло проводжуваної акції Української Повстанчої Армії. Цю акцію проводить УПА з важливих стратегічно-політичних мотивів.

Рейди — протидія проти совєтських плянів знищення

У висліді тридержавного, совєтсько-польсько-чеського військового договору, зверненого проти УПА, Совєсти поставили собі конкретний плян: стиснути УПА в трикутник в південно західній частині Галичини й зліквідувати її. З цим наміром почали армії трьох держав концентраційний наступ на УПА, заповідаючи заздалегідь повну її ліквідацію.

Команда УПА у відповідь на те рішила перевести в життя плян Головного Команданта УПА, ген. Тараса Чупринки. Цей плян полягав у тому, щоб на наступ ворога відповісти глибокими рейдами на заді ворога.

УПА атакує всіх трьох противників

Проти Української Повстанчої Армії вирушили війська трьох об'єднаних військово-політичних договором держав: Совєтів, Польщі Чехо-Словаччини. УПА прийняла виклик і рішила в протидію заатакувати відразу всі три держави. Частини УПА одержали наказ розділитися на три групи і прорватися з оточення для виконання глибоких рейдів на південь — в Чехо-Словаччину, на північ — в Польщу, Білорусь і Литву, та на схід — на середньосхідні українські Землі. Тепер саме УПА виконує цей наказ своєї Головної Команди.

В центрі — тільки залози УПА

Найживішу боєву акцію провадила перед тим Українська Повстанча Армія здовж лінії Керзона, стараючись не допустити до виселення українського населення з теренів на захід цієї лінії, як це постановили Совєсти. В горах Лемківщини побудовано цілу сітку бункрів, які становили вихідну базу боєвих акцій УПА.

На цей центр повели Совєсти й поляки наступ, стараючись зліквідувати його, а з ним, як вони думали, і всю УПА.

Але УПА, переводячи згаданий вже свій плян, залишила в центрі, у карпатській системі бункрів, лише невеличкі залози. Їх завданням було: в'язати оборонними боями головні сили ворога, оборонятися, поки можна, а потім прориватися з перстеня.

Тому то ворог, не зорієнтувшись вчас у положенні й плянах УПА, подав був вістку про цілковиту ліквідацію УПА.

Швидко побачили самі Совєсти, що їх радість була передчасна. Бо в той же сам час, коли подавано в світ повідомлення про цілковиту ліквідацію УПА, сама ж совєтська, польська та чеська преса заговорила про відчайдушні зачіпки бої та акти саботажу частини УПА в околицях Львова, Житомира, Одеси, Польщі та в Чехо-Словаччині, а останньо й на Мадярщині та в Румунії.

Вістки доходять різно

Вістки про акції УПА подістаються за кордон різно, залежно від терену акцій. Найменше вісток доходить з теренів України, де що більше з теренів Польщі, а найбільше вісток приходить з Чехо-Словаччини, тому що Чехо-Словаччина лежить в центрі Європи, як теж тому, що чехо-словацька урядова преса виразно підхоплює кожну акцію „бандерівців“.

Тому то вістки про події на українських землях приходять за кордон далі тільки дорйовочно й дуже спізнено. Прим., вістки про бої коло Озірної в червні 1947, де УПА знищила три чоти НКВД, прийшли шойно тепер,

Акції малими групами

УПА веде партизанську війну, тому про одноставну боєву лінію не може бути мови. УПА не тільки поділяється на чотири окремі основні групи — Група Схід, Група Захід, Група Північ і Група Південь, — але й розділяла по-

динокі групи на ряд невеликих самостійних частин. Це надає їй стратегічну гнучкість, дозволяючи легко вириватися з оточення, зникати неспостережено й з'являтися там, де ворог цього найменше сподівається.

Акції поодиноких груп координує Головна Команда УПА, а політичними акціями керує УГВР.

Політичні завдання рейдів

Боротьба УПА — це боротьба за політичні ідеали: За свободу народів і свободу людини, проти терористичного тоталізму. Під час своїх рейдів УПА внясноє населенню цілі своєї боротьби, роздає летючки й відозви, ліквідує колхозів, роздаючи населенню колхозне майно, та розкриває правдиве обличчя большевизму.

На чужих теренах УПА навіязує зв'язки з місцевими рухами спротиву та взагалі з населенням.

А найважливіше — своїми рейдами УПА переконує всіх, що збройна боротьба внутрі тюрми народів можлива.

Лише одна група в американську зону

До кордонів американської зони Німеччини дійшла частина УПА силою близько 1000 люда. Кілька інших груп перейшло через Чехо-Словаччину аж до австрійського кордону. Але чесько-німецький кордон перейшла лише одна невелика група бл. 100 люде. Решта, згідно з наказом, завершилася назад. Бо як це вже ми сказали, вони не мали завдання прориватися за кордон, а лише дійти до кордону і, завернувшись кривою лінією вісімки, повернутися назад. Тому в майбутньому на терен Німеччини й Австрії переходитимуть лише ті невеличкі групи, що їм ворог відітне відворот.

УПА залишається в Краю

Вояки УПА, що опинилися в американській зоні, заявляють, що немає небезпеки ліквідації УПА. Українська Повстанча Армія, завдяки приємливості й популярності ідей, за які бореться, тишиться симпатіями не тільки українського народу, але й широким мас населення інших країн, куди проходить частини УПА. Це дає змогу поширити терен дії на іншу край під совєтською окупацією й унеможливити Совєстам урмінення віділатних акцій супроти населення, що симпатизує з УПА.

А п'ятирічна безперервна боротьба дала УПА неабиякий досвід у веденні партизанської боротьби.

Вояки УПА, не знаючи на незвичайно важкі умовини боротьби, чуються морально добре й вірять незломно в свою перемогу.

З англійської преси

ЩЕ ПРО ОУН і УПА

У відповідь на(зреферовану нами) статтю „Трибюн“ про УПА, В. Горин містить в тій самій „Трибюн“ лист до Редакції, в яким м.и. пише: „як українець, я не можу згодитися з вашим кореспондентом Рольфом Спенсером Брумелем, що О.У.Н. або тасмнична армія Європи, як він її зве, є темна політична конспірація. Я сказав-би, що Організація Українських Націоналістів виникла як отвертий ворог найбільш темної політичної конспірації у світі, якою є совєтський комунізм... Терор НКВД, викли, кав терор ОУН“. Недивно, пише автор листу, що насильницька політика Совєтів викликала такий самий відпір її. Бандерівці це люди які боряться за свободу своєї країни.

СПРАВА ДОПОМОГИ ЄВРОПІ

Президент Трумен заявив, що він готовий прийти з кінцевою допомогою Європі, включаючи Англію, тому, що вважає цю поміч за кінечну і оправдану, і тому що Спол. Держави Америки є країною обильності серед збіднілого світу. На думку американських експертів, Америка моглаби ще навіть збільшити суму 5,6 то мільонів фунтів, передбачену пляном Маршала. В першій декаді листопада Державний Департамент остаточно встановить свій плян допомоги. Прицисається, що ця допомога в ніякім разі не вплине на обниження життєвого рівня американського населення.

В своїй промові, державний секретар Маршал сказав, що Америка зробить все, що лежить в її силах, для ратования Європи. Проблема сьогоднішнього дня є в тім, — чи людям дозволено буде організувати самим своє соціальне, політичне і економічне життя відповідно до свого бажанія, чи їх життя буде по диктаторськи уряджено невеличкою групою люде, які безлічно присвоїли собі абсолютну владу. Перед нами небезпека знищення головної підстав західної цивілізації, на яких основані і наше правління і наш спосіб життя... Ситуація вимагає не лиш стоїчного, а просто героїчного наставлення і натривалості“.

ЗАСУДИЛИ КОМУНІСТІВ

В Атенях до судовим засуді розстріляно 52-х комуністів за замордовання одного поліційного старшини і п'яток літунів.

КОРОТКІ ВІСТІ

*** Французький прем'єр Рамадіс перевів зміну свого уряду. Тим він хотів закріпити вплив проурядових партій, Назгал думають, що новий кабінет довго не вдержиться.

*** В Чехословаччині йдуть далі арештування словацьких патріотів. Тепер чеська Безпека зажадала арешту відомого словацького політика Тоджі.

*** Церсія утратила умову в справі нафтових концесій з СССР, яку був підписав прем'єр Ель Сультане.

*** В Афинах покарано смертю 24 ох комуністів засуджених за державну зраду.

*** В Єгипті померло на холеру понад 3 з половиною тисяч людей.

*** Часописи доносять, що в Західній Україні впаив сніг.

Пошукування

Дмитро ПОКОРИЯКА, пошукує свого знайому з табору ГОСЛЕРА, — РОСМАН Надю. Прошу писати на адресу: Childs Ecall E.V.W., Hostel, Market Drayton, Salop.

Михайло СЕНЧУК, з с. ЛАНІН, шукає з б.табору в РЕМІНІ, — КО СЮКА Василья.

Михайло ШПАК, шукає з липинського табору з ІТАЛІН, — ЛОЖИНСЬКОГО Федора. На оба пошукування

зголошуватись на адресу: Myker Hostel, Falmouth, Cornwall.

Братів Рудьких, з села Яблонщина, пошукує Микола Рудький, адреса: У.М.С.А. Agricultural Hostel, Taunadice, Nr. Forfar, Angus.

Жаграй Юрій, пошукує знайомих і одиосельчан з Бережанщини. Листи слати на адресу: У.М.С.А. Agricultural Hostel, Llancloudy, Herefordshire.

ОГОЛОШЕННЯ

Вже вийшов з друку і продається альманах Ч.2 „УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО“ видання Спілки Образотворчих Мистців.

Зміст: 1. Олекса Повстонко Фрески і мозаїки Михайлівського (Дмитрівського) монастиря в Києві.
2. Михайло Дмитренко: На новому ґрунті.
3. Мистці про мистецтво.
4. Огляд виставок: 60 ілюстрацій і 4 кольорових репродукцій присвячених Виставці Українських Мистців в Мюнхені.

Ціна альманаху поза Німеччиною з пересилкою 1.50 доларів, або за бажуваним курсом рівновартості американського доллара.

В Німеччині ціна альманаху 15 НМ. Замовляти в Адміністрації „Українська Трибуна“ Мюнхен, Фіріхштр. 53/11.

Замовляйте, читайте, поширюйте, колекціонуйте, передавайте: часопис „УКРАЇНСЬКА ТРИБУНА“.

Книжки і альманахи видання „Української Трибуни“.

Поса Німеччиною розрадунок, належності, замовлення, приймають наші заступники:

в Англії: Oleksa Mozarowskyj, 15 Ruskel Road, London, W. 14, England.

Наше перше завдання у Великій Британії —

Чи ви вже маєте цю книжку? Якщо ні, замовте собі її негайно у В.В. ОСНОВА. Ціна 2 ш. й 6 п. Пошта 3 п.

ЦЕ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ!

У ВИДАВНИЦТВІ ОСНОВА можна набути такі книжки

1. Всеволод Листвич: Галя — оповідання про боротьбу УПА — стор. 50, ціна 1 ш. 9 п.

2. О. Данський: Хочу жити — образ з німецьких конц. таборів — стор. 163, ціна 5 ш.

3. А. Чайковський: За сестрою — історичне оповідання — стор. 68, ціна 2 ш. 6 п.

4. Перші кроки — підручник до науки англ. мови — ціна 2 ш. 6 п.

5. Іван Багряний: Тигролови — роман том I — стор. 168, ціна ш. 3 п.

6. Іван Багряний: Тигролови — роман том II — стор. 138, ціна 4 ш. 3 п.

7. Дган Гонпаль Мумерджи: Пригоди хороброго голуба — оповідання з іст. дійснього життя — стор. 93, ціна 4 ш.

8. Петро Волиняк: Земля кляче — оповідання — стор. 62, чичеріана.

9. Петро Волиняк: Під кизгуртом — оповідання — стор. 48, ціна 1 ш. 6 п.

10. Федір Дудко: Чорторий — роман — стор. 206, ціна 5 ш.

11. Федір Дудко: Отаман Крук — оповідання — стор. 97, ціна 2 ш. 6 п.

12. В. Гайдарівський: Ще одно коханя — повість — стор. 134, ціна 5 ш.

13. Юрій Лиля: Книготчик — оповідання — стор. 58, ціна 2 ш. 6 п.

14. Іван Смолий: Дівчина з Вінниці — оповідання — стор. 94, 2 ш. 6 п.

15. Юрко Степовий: Син Закарпаття — стор. 34, ціна 1 ш. 6 п.

16. Михайло Коцюбинський: — Тілі забутих предків — стор. 64, ціна 2 ш. 6 п.

17. А. Каченко: Зруйоване гніздо — історичне оповідання — стор. 164, ціна 4 ш.

18. Володимир Гай: Мандрівка в безвість — фантастична повість — ілюстр. ціна 4 ш.

19. Григорій Косиня: В житях — оповідання — стор. 62, ціна 2 ш. 6 п.

20. Стенан Підкова: Сміх на дозіллі — гуморески стор. 64, ціна 1 ш. 6 п.

21. Василь Чаплино: Любов та інші оповідання — стор. 30, ціна 1 ш. 6 п.

22. Іван Франко: Захар Беркут — історична повість — стор. 158, ціна 5 ш.

23. Хорс — красне писемство та мистецтво — стор. 192, ціна 6 ш.

24. Володимир Сніжиский: Чужинці про Україну — стор. 118, ціна 4 ш.

25. Збірник „МУР“ ч. III — стор. 64, ціна 5 ш.

На поштово пересилку належить долучати 3 пенси за кожну книжку.

OUR ENGLISH COLUMN

POLITICAL KIDNAPPING OF UKRAINIANS.

The European Press often reports the kidnappings of the DPs and others by Russians on the Continent. Such kidnappings are reported from Berlin, Paris, Vienna and Trieste.

Similar happenings took place before the war: such as the kidnapping of the Tzarist General Kutypof and Miller. The President of the Ukrainian Republic, General S. Petlura was not kidnapped, but was murdered in 1927 in Paris by the Jewish-Bolshevik terrorist Scharzbart.

It must be remembered, that these methods were inherited by the Bolsheviks from the old Tzarist Russia. The kidnapping of Russia's enemies began with the first Ukrainian emigration after their defeat at Poltava in 1709. The three best known of these cases are worth recounting. The kidnapping of Mazeppa's nephew, Voinarovsky, Colonel Herzyk, and the famous Princess Tarakanowa. After the battle of Poltava and the death in Turkey of his uncle Mazeppa, Voinarovsky lived in Hamburg with Aurore Konigsmark, the former favourite of the King August II. In this city he was kidnapped by the agents of Tzar Peter's diplomatic envoy in 1716. The protests of the Senate of the free city of Hamburg was of no avail and Mazeppa's nephew ended his eventful life in the snows of Siberia.

family by night, but was not successful.

The most famous case of these political kidnappings of Ukrainians in the 18th century, was, undoubtedly, that of Princess Tarakanowa. This mysterious and charming young person claimed, and with a great probability, to be the daughter of the Empress Elizabeth by a secret marriage with her favourite, Count Alexis Rozumowsky, the brother of Kyryl, then the Hetman of the Ukraine (1742—1763). In her infancy she was taken to the family of Rozumovskys, the Cossacks Darahans, to their estate, Darahanowka in the Ukraine, hence her name: Darahanowa-Tarakanowa. When she was three years old, she was taken from the Ukraine to Siberia, she escaped from there to Persia, then to Kiel, London, Paris and Italy, where she lived under the names of Elizabeth, Princess of Volodymyr, Dame d'Azov and others. Young, blond and beautiful, very fascinating and of dignified manners, she had all the accomplishments of a high born and well educated woman. Among her friends and protectors, were Prince Radziwill, the British Ambassador to Naples, Sir William Hamilton, Cardinal Albani, and many of the German princes.

At that time the political situation of the Russian Empire was disturbed. The great Rebellion of Pugatchof's Don Cossacks, the long and very difficult war with Turkey, did not contribute to the solidifying of the Throne of Catherine. Princess Elizabeth found several political circles in various European countries, which were ready to help her in her undertakings. Her plan was to divide the Russian Empire, leaving to Catherine the Muscovy, and claiming for herself the Ukraine and Caucasus. She hoped with the aid of the fleet to invade her native land.

At that time, after the battle of Tchesma, the Russian fleet under Orloff and his two English officers, Elphinston and Greyg, was in the Mediterranean. Elizabeth tried to win Orloff to her cause. Orloff pretended to be in sympathy with her plans, but betrayed her to Catherine in 1775 at Leghorn, enticed her on board his ship, and took her to the Tsarina in Cronstadt. Some months after her imprisonment at the Peter and Paul fortress, at the age of 27 the Princess died. No torture or hardship could break her proud bearing, or her silence. The English Ambassador at St. Petersburg in 1778, saw fit to report her death to his government.

The second important victim of the Muscovite kidnappings among the Ukrainian emigrants of repute of that time was Hetman Orlyk's Colonel Herzyk. Mazeppa's successor, Hetman Philipp Orlyk who after an unfortunate campaign in the Ukraine in 1711, led while in exile in the courts of Constantinople, Paris, Warsaw and Stockholm, a great diplomatic activity in order to create an European alliance against Muscovy. For this purpose he sent Herzyk in 1720 as his diplomatic envoy from Stockholm to Poland. At the instigation of Dolgoruky, the Russian ambassador in Poland, was kidnapped on one of the streets of Warsaw near the King's palace, transferred to S. Petersburg and imprisoned in the Peter and Paul fortress. The protests of the Polish government of that time were unsuccessful.

The Russians tried to kidnap Hetman Orlyk himself. The brother of the Russian ambassador in Vienna, Yagushinsky, was chosen to carry out this unpleasant task. He followed the Hetman up to Wroclaw, but Philipp Orlyk was protected by the Emperor's Chamberlain, Baron Orlyk, an Austrian and a member of the same family. Yagushinsky tried to get into the house of Orlyk's

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“
Тиженик українців у Вел. Британії
Редагує: Колєгія. Вилдає: Видавництво ОСНОВА.
Умови передплати: На рік — 1 фунт й 2 шилінги;
на пів року — 11 шилінгів,
на три місяці — 6 шилінгів,
Поодинокі число — 6 пенсів.
Ціна кожного оголошення: 1 пенс на одну лінійку 1 фунт й 10 шилінгів.
Дрібні оголошення й пошукування — 3 пенси за слово.
Адреса редакції та адміністрації: ОСНОВА PUBLISHING CO., LTD.,
3a, Frederick Mews, Kinnerton Street, London, S.W.1